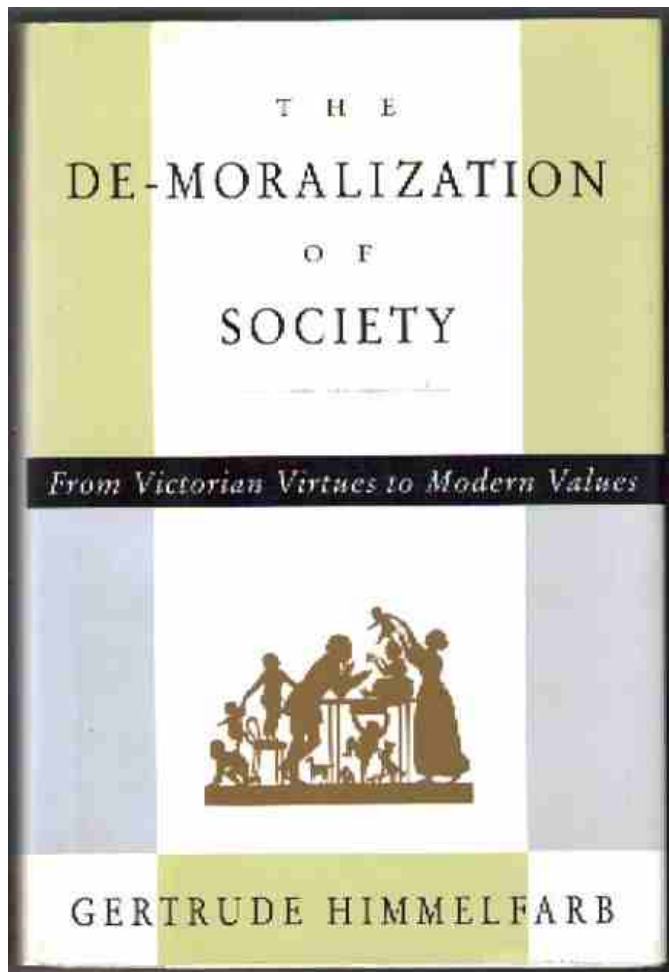

În aparență, trăim în niste vremuri în care moralitatea a fost depășită. Nimeni nu mai face judecăți morale astăzi fără să nu aibă inevitabil reflexe de inadecvare. Nu doar din considerente personale, ci și pentru că nimeni nu mai crede că există vreo morala.

“Fiecare poate face ce vrea, dacă nu deranjează pe altul”, a devenit maxima modernității, deși “deranjul” poate suscita interpretări continue, câtă vreme nu poate fi încadrabil într-o tradiție. A condamna o atitudine sau o practică e un semn evident de intoleranță, bigotism și habotnicie. Nu există valori tari. Viața fiecărui individ reprezintă un experiment “creator”, în care toate alternativele sunt la fel de bune. Virtutile au fost înlocuite de valori, acestea fiind reducibile la fiecare individ în parte. Între valori diferite nu se poate transa, deci “anything goes”. Inutil să mai amintim că nu poate fi vorba de legiferarea moralității.

Suntem asigurați că așa stau lucrurile în postmodernitate dar, dacă urmărim lecția lui Gertrude Himmelfarb din “The De-moralization of society”, observăm, de fapt, doar o renunțare la morala tradițională, și nu la morala în sine. De fapt, contra și subcultura secolului XIX au devenit curentul majoritar al zilelor noastre. Ceea ce ieri reprezenta un delict moral astăzi a devenit

normal, cu consecinta de rigoare ca normalul de ieri se vede trimis la periferie. De pilda, “the kind of family that has been regarded for centuries as natural and moral – the bourgeois family, as it is invidiously called – is now seen as pathological, concealing behind the façade of respectability the new “original sin”, child abuse. While crime is underreported because we have become desensitized to it, child abuse is grossly overreported, including fantasy imagined (often inspired by therapist and socialist workers) long after the supposed events”. Puteti sa adaugati aici si nesfarsitele exemple negative despre familia traditionala din contextul narativ al zilelor noastre (Holywood + MTV).

In alta ordine de idei, neutralitatea morala nu reprezinta altceva decat o iluzie, observabila cu ochiul liber in valul de legi contra discriminarii, dar nu numai. In Romania exista si o agentie guvernamentala care se ocupa strict cu legiferarea noii moralitatii, dar nu e nimic exceptional aici. Se intampla aproape peste tot.

Cei care se declara dincolo de bine si rau, libertinii de toate culorile si orientarile, se fac vinovati cel putin de ignoranta. Pentru ca sub fatada “eliberarii” de prejudecati, traditie si religie se ivesc spectrul hidos al unui fundamentalism corect politic. Si nimic bun, in rest. De exemplu, a condamna (moral) o partida de sex intre doi copii de 14 ani , desfasurata in toaleta scolii, reprezinta o dovada de “imbecilitate” si retardare democratica. “...sexul la 14 ani e o chestiune pe cat de fireasca, pe atat de importanta si ca, daca le inoculezi unor tineri aflati la prima lor experienta sexuala ideea ca sexul in sine e o chestie rea si rusinoasa s-ar putea sa-i traumatizezi pe viata” (Alina Pavelescu ,istoric, - Intoleranta ca brand de tara). Aceste opinii nu reprezinta cazuri izolate, desi pentru a capata respectabilitate sunt prezentate drept strigate ale unor singuratici intr-un desert de prostie si rea-vointa. Nici vorba de asa ceva. Ele au devenit cultura si “morala telescopica” a noii majoritati intelectuale.

Din acest motiv, astazi avem nevoie de curaj si istetime pentru a ramane nonconformisti si a ne pastra libertatea personala.

“Telescopic morality has the effect not only of distancing the new morality from the old; it also distances moral responsibility from the moral agent. We have become accustomed to the transference of responsibility from the individual to society – from the criminal to the economic and social conditions that are the presumptive causes of his criminality. What is new about the new morality is the shift of responsibility from one individual to another. In cases of rape or racial disputes, the New Victorian almost invariably places the burden of guilt upon the “privileged” or “hegemonic person – the man rather than the woman, the white rather than the black (...) Their real kinship is not to the Victorians but to George Orwell’s Big Brother”.{comments on}

Noua morala

Scris de Ninel Ganea

Mărti, 26 Februarie 2013 01:05
